

Popovics Kinga KONTRASZTINFÚZIÓ

RÁÍRÁS: [Bognár Péter](#) | [ÍGY KÉPZELTEM](#)

Fiatalember,
bár válaszom tizenhárom évnyi bolyongás után
huppan csak ölébe,
tudnia kell, hogy érlelődött mindez,
mint egy hegyaljai pincében felcseperedő óbor.
Kedves, értelemszerűen ízetlen az élet,
bár nevetnénekem támad a gondolatra,
hogy milliónyi fűszer kering az emberiségben,
mégsem szórunk csipetnyi elégedettséget a világra.
Meghalhatatlan vagy meghallhatatlan?
Látja, mennyit jelent egy apró duplázás?
Így van ez a szemléletekkel.
Otthontalan vagy hajléktalan, az egyik szeretet, a másik tetőhiányban szenved.
Jaj, fiatalember, ne mondja, hogy nem látja a csodát!
Ahogy a napragyogás átfénylik a tiszta alkonyon,
lassanként összehegesztődve az éjszakával?
Az élet automata, amit az ilyen aprópénznyi dolgok tartanak működésben.

Azt mondja, olaj.

Olaj bizony, itt-ott elhasznált,

de mire gondol mégis ez az érzőnek nevezett furcsaság,
mikor olajat cserélnek?

Retteg, retteg az újtól, álmvilágba jutó
valóságbuboréktól.

Ugorhatnékom támad a gondolatra, hogy ön csokorba kötné ezt az ideget,
amitől ön maga.

Élénkítse fel, remélve az új forrás feltörését,

mikor az olajcsere nem fárasztóbb, mint hagyni, hogy a rég-kép
átszivárogtassa szomorkás mérgét sejtjeinken.

Kicsit hosszúra nyúlt a válaszvárása. Bocsásson meg, kérem.

Ahhoz, hogy megértsem, fel kellett nőnöm, épp csak annyira,

amennyit távolodnak egymástól

a kontinensek egy évtized alatt.

kép | ask.com